

L' HEREUHET mes s' estima confitura
de pressech, de meló,
ó most que n' es milló
tot avants que fer care de po-agre;
á la Quaresma ja 'ns lleu de menjá magre.
Per xó cada any L' HEREU
vosaltres ho veyeu,
busca per tot arreu
l' humor y fá esmolarse las sabatas;
despres del vals un bifteack ab las patatas
no fa galifardeu:
(val mes aixó que l' aná á can Deulofeu).
A vosaltres ninetas,
brunetas ó rossetas,
grassetas ó magretas
totas las que del ball sou ricas toyas,
suplica que us poseu ben bé cofoyas.
Vestiune hermosas galas,
riheu com las cigalas,
que si us faltan las alas
per voleyar pel vall com las aucellas
ab el jovent xamós fareu parellas.
Y sempre ab mol candor
si vos parlan d' amor
feune com qui te por,
digueu que l' amor vos fa vergonya;
fins digueu al promés que sentiü nyonya
si va massa endevant;
y aixís trotant, trotant,
l' ireu amanyagant
y 's trovará dins de la sacristia.
Y si vols com no vols la lletania
cantará l' capellá;
y rihent l' escolá,
tot partintvos el pá,
aquell pá de las ansias cuyt del dia
vos dirá:—«Sou casats, no hi ha tu-tia».—
Y anireu de brasset,
el nuvi fent l' ullet,
la nuvia tot baixet
ab sa rialla de noya enamorada
voldrá dir que la flor ja n' es granada.
L' HEREUHET vos ho diu,
reviscola l' caliu
y no vol que patiu.
Y com cal dormir poch aquesta nit
ab el vostre permis va cap al llit

L' Hereuhet.

Un article per L' HEREUHET

Vet aquí qu' estava sopant, y L' HEREUHET me vé á traurer de taula per demanarme un article... Precisament en aquell sopá no hi havia fideos... pero si olivas. Y ja tenim un home sense paraulas y encara quequejant en las pocas qu' ab prou feinas pot traure-'s de la boca...

¿Cóm m' ho enjipono per *fer l' article?*

Si un hom sapigués com dirho, tractaria de la felicitat de la vida del solter. ¡Solt-er! Solt com un gos (¡lo qué es no sapiguer com dirho) com un gos, dich, y encare sense por de caure en el llas de cap carretó... de fusta y ferro, si bé es cert que pot topar ab algún carretó de carn y osos. Pero aixó no més vol dir que no hi ha flors sense espinas y ¡dixós del que solter s' aguanta! que bona récula d' anys vá conservarshi en Casimiro qu' encara casi, casi solter el miro... aném al dir.

El buey solo bien se lame: aixó ho deya un sabí que va morir de caras á la pared, després d' haver dormit tota la vida en companyia del coxí.

Y un altre solter que si no era un sabí, no tenia res de tonto, cert dia qu' un seu amich de brasset ab la *cara-mitat*, s' hi pavonejava com volguentli moure enveja, diuhen que vá murmurar: *Mes val anar sol que mal acompanyat.*

¡Pero ensopegar un sopá sense fideos!..

Probém si podém sustituirlos ab una tirada mes; L' HEREUHET m' es tan simpático, que 'm sab greu donarli xasco... Ell qu' ha fet campanyas tan brillants ab las estisoras y mancos de la barandilla y els ulls dels que sonan y el frech de galdas dels que ballan... No s' ho mereix.

¡Tan se vall! Xerriquemhi!

¡Aixó 'm recorda aquells días de la broma! ¡Y aquellas turcas, sobre tot aquellas turcas!... Sempre han sigut las turcas las máscaras que més m' han cautivat.

O sinó qu' ho diga aquella casada que, segons com me troba, abaixa 'ls ulls y segons com, me mira escapantli 'l riure. Y es qu' ab ella, prescindint de la venia marital, fá pochs anys vaig disfressarmhi.

¡Quina nit! ¡y quina turca!

Perque aquella nit á n'ella l'enveja li va donar pels melindros y 'l vi ranci; y jo li acompanyava ab vi ranci y melindros per variar.

¡Cop de vuidar empollas de vi ranci! Y cuan las tinas del saller varen ser plenas y 'l vi vá comensar de pujar á las botas de la golfá, ella sostinguentse ab mí y jo sostin-